

Κεκλεισμένων των θυρών για μία ακόμη Κυριακή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Καθώς προσεγγίζουμε στον επίλογο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, μία εβδομάδα προ της Μεγάλης Εβδομάδος, περιορισμένοι και οι πιστοί στην «κατ' οίκον Έκκλησία» τους, η μόνη τους παρηγοριά είναι η μελέτη της Αγίας Γραφής και ψυχωφελών εντύπων, η προσωπική τους προσευχή και οι ιερές ακολουθίες που αναμεταδίδονται ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά.

Ανταποκρινόμενος σε αυτή την αναγκαιότητα «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν» για μία ακόμη Κυριακή ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Θεοδώρων Ορεστιάδος, την Ε΄ Κυριακή των Νηστειῶν, 6η του μηνός Απριλίου ε.ε., αναφερόμενος δε στο τιμώμενο υπό της Εκκλησίας πρόσωπο, μεταξύ άλλων, είπε·

«...Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἶναι μία ἁγιασμένη μορφή, πού μέσ' ἀπό τά ἄκρα ἀνακάλυψε τή μεσότητα τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ. Βίασε καί ἀλλοίωσε τή φύση της

μέ τήν ἀπύθμενη καί ἄνευ ὁρίων ἁμαρτία, ἀλλά ἐπίσης βίασε καί λάμπρυνε τή φύση της μέ τήν ἄσκησι τῆς μετάνοιας καί τῆς ἀρετῆς καί τήν ἰσάγγελη πολιτεία της. Ρούφηξε τό κακό ὅσο ἐλάχιστοι, ἀλλά καί πυρπολήθηκε ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐπίσης ὅσο ἐλάχιστοι. Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία μᾶς διδάσκει πῶς μέσα στήν Ἐκκλησία οἱ ἄνθρωποι δέ χωρίζονται σέ ἁμαρτωλούς καί σέ ἐνάρετους. Μέσα στήν Ἐκκλησία ὑπάρχουν μόνον οἱ ἀγωνιστές ὅσον καί οἱ τεμπέληδες, οἱ ράθυμοι. Ὑπάρχουν οἱ θεατές τῶν κερκίδων καί οἱ ἀθλητές μέσα στό στίβο. Μέ τή ζωή της μᾶς ἔδειξε πῶς δέν ὑπάρχουν ἐνδιάμεσες καταστάσεις. Ἡ θά παλέψουμε καί θ' ἀγωνισθοῦμε, ὅσο βαθιά καί ἂν κατακυλήσαμε στό κακό, ἢ θά τεμπελιάσουμε καί θά παραιτηθοῦμε ἀπό κάθε πνευματική ἐπίδοση, κρατῶντας τήν ψευδαίσθησι ὅτι εἴμεθα καλοί ἄνθρωποι, ἐπειδή κάποτε, τυχαῖα, βρεθήκαμε ἐντός τῆς Ἐκκλησίας. Δέν ὑπάρχει περίπτωση νά εἴμεθα καί λίγο θεατές καί λίγο ἀθλητές. Ὅ,τι καί νά ἐπιλέξουμε ὅμως, ἅς τό κάνουμε μέ εἰλικρίνεια καί μέ ἀληθινή ἐπίγνωσι.

»Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία μᾶς διδάσκει ἐπίσης πῶς δέν ὑπάρχει στό σύμπαν κάποια δύναμη ἱκανή νά ἐμποδίσει τό Χριστό νά ἐνωθεῖ μαζί μας καί νά μᾶς δείξει τό φιλόανθρωπο ἔλεος καί τήν ἀγάπη Του. Ἡ ἁμαρτία, ὁ διάβολος, οἱ κακές μας ἐπιλογές καί πτώσεις, ὁ κόσμος μέ τά θέλγητρα καί τίς ἀπολάυσεις του, οἱ δοκιμασίες, οἱ ἀρρώστιες, ἀκόμη καί ὁ θάνατος δέν γίνεται νά σταθοῦν πιό δυνατά ἐμπόδια ἀπό τή δύναμη τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ γιά μᾶς. Ὁ Κύριος ἔχει τή σοφία καί τή σύνεσι νά ξεπερνᾷ κάθε σκόπελο καί νά γκρεμίζει κάθε ἀντιξοότητα, προκειμένου νά μᾶς ἐπισκεφθεῖ, νά μᾶς καθαρίσει ἀπό τή βρωμιά τοῦ χωρισμοῦ μας ἀπ' Ἐκεῖνον καί νά μᾶς σώσει παντοτινά. Ἡ ἁμαρτία, ὅσο δυνατή καί ἂν εἶναι,

όσες φορές κι αν κατάφερε να μάς παρασύρει, ακόμη κι αν έγινε πάθος άξεπέραστο, δεν μπορεί να σπάσει τη σχέση μας με τό Χριστό και να μάς χωρίσει απ' Εκείνον. Η άμαρτία μπορεί να είναι άρνηση του Θεού, αλλά ο άμαρτωλός μπορεί, αν θέλει, να μην είναι πάντοτε άρνητής Του. Αυτό τό μήνυμα της σήμερα τιμωμένης Όσίας είναι πολύ σημαντικό στην απόφαση και στον άγώνα της μετάνοιας του κάθε ανθρώπου. Όταν έμεϊς φωνάξουμε τό «ήμαρτον!» ο Χριστός άμέσως όλα τά διαγράφει και όλα τά συγχωρεί.

»Ένα τρίτο μήνυμα πού μάς δίδει σήμερα ή Όσία Μαρία ή Αίγυπτία είναι πως ή σωτηρία δεν είναι άτομικό άγώνισμα και κατόρθωμα. Η μετάνοια, ή κάθαρση και ή λύτρωση του ανθρώπου γεννιοϋνται και ολοκληρώνονται μέσα στην Έκκλησία, σε συνάρτηση και ζωντανή σχέση με τους έν Χριστώ άδελφούς. Άτομική σχέση με τό Χριστό δεν ύπάρχει. Ο Κύριος σώζει τον κάθε άνθρωπο μέσα στο ζωντανό Σώμα της Έκκλησίας, διότι αυτό είναι τό δικό Του Σώμα. Εκεί άποκαλύπτεται ο Θεός, μέσ' από τά μυστήριά Του και μέσα στην άγάπη πού ένώνει τά μέλη Του. Έκτός Έκκλησίας δεν ύπάρχει σωτηρία, διότι έκτός Έκκλησίας δεν ύπάρχει σχέση με τό Χριστό. Η Όσία Μαρία ή Αίγυπτία μπροστά στο σύνολο των πιστών βίωσε την πρώτη της μετάνοια και μέσ' απ' τό κατεξοχήν έκκλησιολογικό μυστήριο της Θείας Εϋχαριστίας βίωσε την τελική της λύτρωση. Ο μονήρης βίος της για σαράντα χρόνια και οι άσκητικοί άγώνες της ήταν στην πραγματικότητα ή κατάλληλη προετοιμασία πού κατέβαλε για να ένωθεί, μέσ' από την τελευταία Θεία Κοινωνία, με τό Σώμα του Χριστού, δηλαδή με την Έκκλησία. Αν πιστεύουμε ότι θα συναντηθούμε με τον Ίησοϋ μέσ' από μία άτομική σχέση μαζί Του,

βρισκόμεθα σέ βαθιά πλάνη. Ὁ Κύριος σώζει προσωπικά τόν ἄνθρωπο, ποτέ ἀτομικά. Τόν σώζει δηλαδή σέ σχέση καί συνάρτηση μέ τούς διπλανούς του. Ὁ Χριστός ἀγιάζει καί σώζει τήν Ἐκκλησία Του. Ὅποιος ἐντάσσεται στό ὀργανικό σύνολό της σώζεται μαζί της. Ὅποιος ἀποκόπτεται ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἀπό τά μυστήριά της ἐπιλέγει μόνος του τήν ἀπώλεια. Ἡ συνάντηση τῆς Ὁσίας Μαρίας μέ τόν Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ καί ἡ ἐξομολόγηση τῶν φρικτῶν της ἁμαρτημάτων σ' ἐκεῖνον μᾶς διδάσκουν ὅτι μέσα στήν Ἐκκλησία μᾶς σώζουν ἡ πατρότητα καί ἡ ἀδελφοσύνη. Στήν πατρότητα καί στήν ἀδελφοσύνη ὑπάρχουν ἡ ταπείνωση καί ἡ ἀγάπη, χωρίς τίς ὁποῖες ὁ Χριστός παραμένει ὁ μέγας Ἄγνωστος.

»Στό κλείσιμο τῆς ωραίας διαδρομῆς τῶν Νηστειῶν ἄς ἔχουμε, ἀδελφοί, ὡς πολύτιμη παρακαταθήκη πρός μίμηση τήν Ὁσία Μαρία τήν Αἰγυπτία. Ἄς κατεβοῦμε ἀπό τίς κερκίδες τοῦ βολέματος καί ἄς ἐπιδοθοῦμε καθημερινά, μέ ὁρμή καί φιλοτιμία, στό στίβο τῶν πνευματικῶν ἀγωνισμάτων. Ἄς μή λησμονοῦμε ὅτι δίπλα μας εἶναι παρών ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἀφοῦ καμμία δύναμη, πέρα ἀπό τήν ἀμετανοησία, δέν μπορεῖ νά Τόν ἐμποδίσει νά μᾶς πλησιάσει. Μέσ' ἀπό τή σχέση μέ τόν πνευματικό μας καί τήν ἀγάπη γιά τούς ἀδελφούς μας, ἄς βιώνουμε τά ἅγια Μυστήρια ὡς τήν μοναδική σχέση κοινωνίας μέ τό Χριστό».

Στον ίδιο εξάλλου Ιερό Ναό χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος και το εσπέρας της Παρασκευής, 4ης Απριλίου ε.ε., στην ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου, όπου ωμίλησε επί του υμνολογικού «Χαῖρε πύρινε στῦλε ὁδηγῶν τούς ἐν σκότει, χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης».

